

**MUDr. Jan Cendelín – absolvent DSP v oboru fyziologie – patologická fyziologie -
posudek školitele a vedoucího pracoviště**

MUDr. Jan Cendelín se narodil dne 2. 11. 1975 v Plzni, kde také absolvoval jak základní a střední školu, tak i svá studia na lékařské fakultě UK v oboru všeobecné lékařství. Dnešního odborného asistenta dr. Jana Cendelína jsem poznal již ve druhé polovině 90. let, kdy jsem měl příležitost ho vidat při výuce našeho oboru ve 3. ročníku jeho studia. Krátce potom, co jako snaživý student výborně složil zkoušku z patologické fyziologie, začal na naše pracoviště docházet jako pomocná vědecká síla. V počátcích své vědecké činnosti se zabýval problematikou excitability CNS u modelu olivocerebelární degenerace - mutantních myší Lurcher, dále pak problematikou účasti mozečku na kognitivních funkcích, speciálně na prostorovém učení v Morrisově vodním bludišti. Za použití stejné metodiky i experimentálního modelu pak dr. Cendelín věnoval pozornost studiu zapojení D1 dopaminergních receptorů do procesu prostorového učení. Již v době své studentské vědecké aktivity získal řadu ocenění:

1998 (třetí místo ve fakultním kole a postup na Českou a slovenskou studentskou vědeckou konferenci). Studentské vědecké konference se úspěšně zúčastnil i v letech 1999 a 2000. Své studium na lékařské fakultě ukončil dr. Cendelín promoci s červeným diplomem v r. 2000. Ihned poté nastoupil na ústavu do prezenční formy doktorského studijního programu (DSP) v oboru fyziologie, patologická fyziologie s tématem „Nervové funkce v normě a v patologii s ohledem na ontogenetický vývoj“. Když se v r. 2001 stal učitelem lékařské fakulty ve funkci asistenta, bylo jeho postgraduální studium změněno na kombinovanou formu. V konkrétní podobě znamenala vědecká práce dr. Cendelína jeho zapojení do výzkumných aktivit pracoviště, které v té době rozbíhalo komplexní a mezinárodně z Evropské unie koordinovaný výzkum v rámci programu E U COST, Akce B10, Brain Damage Repair. Naše pracoviště zde participovalo studiem patogenetických mechanismů a možností ovlivnění u již zmíněného modelu olivocerebelární degenerace – mutantních myší kmene Lurcher. Na tomto ontogeneticky orientovaném výzkumu se dr. Cendelín podílel již výše uvedenými studentskými aktivitami, které posléze plynule přešly do intenzivní a precizní vědecké práce postgraduálního studenta. Když se zapojení našeho pracoviště do evropského neurovědního výzkumu ukázalo jako vhodné též pro školení doktorandů, byl dr. Cendelín vyslán v rámci úspěšného výběrového řízení na opakované studijní pobyty formou STSM (Short-term Scientific Mission) na renomovaná pracoviště v Itálii a ve Španělsku.

Tam se v r. 2001 na oddělení neurověd, Univerzity v Turíně, pod vedením prof. Ferdinanda Rossiho, seznámil s problematikou a metodou neurotransplantací embryonální mozečkové tkáně do cerebela zvířat trpících neurodegenerací. Tento nejednoduchý postup neprodleně zavedl do experimentální praxe na našem pracovišti a poté plně využil ve svém výzkumu, který se stal základem jeho disertační práce. Další zahraniční pobyty dr. Cendelína v letech 2002, 2003 a 2006 se uskutečnily na oddělení neurověd, Univerzity Pablo de Olavide, v Seville, kde na zmíněném modelu olivocerebelární degenerace studoval pod vedením Prof. J. M. Delgado-Garcii (prezident Španělské společnosti neurověd) problematiku klasického podmiňování ve vztahu k mozečku. Publikováním společných výsledků v renomovaném časopise získal výzkum dr. Cendelína i punc významné zahraniční vědecké spolupráce, která nadále probíhá. Jde o pokračování původního COST programu nyní v podobě Akce B30, Neuroregeneration and plasticity (2006 – 2010). Kromě zapojení do těchto výzkumných mezinárodních aktivit, podílel se dr. Cendelín mimořádně iniciativně také na řešení řady grantových projektů a to jak v roli úspěšného řešitele (GAUK, FRVŠ), tak i spoluřešitele (GAČR, GAUK, FRVŠ).

Výčet aktivit dr. Cendelína by nebyl úplný, kdyby zde nebyla zmínka o jeho působení vědecko-pedagogickém. V jeho osobě se jedná o náročného učitele (což znamená především na sebe, ale zároveň i na studenty), který odvádí poctivou každodenní učitelskou práci nejen v perfektně připravené a zorganizované praktické výuce, ale i při modernizaci a inovaci učebních programů. Tyto aktivity se dějí nejen formou projektů FRVŠ a Rozvojových programů MŠMT ale i mimo ně, jako normální součást takto jím pojímaných pedagogických povinností. Své pedagogické schopnosti úspěšně spojuje i s výchovou mladých vědeckých pracovníků z řad pregraduálních studentů, kterým je velice obětavým, pozorným a proto, měřeno oceněními, které získali jeho svěřenci na studentských kláních, i úspěšným školitelem.

Výsledky své vědecké práce dr. Cendelín přednáší jak na domácích, tak i zahraničních odborných fórech a za jejich kvalitu i formu prezentace získal také řadu významných ocenění. V r. 2001 to byla cena pro mladé vědecké pracovníky za sdělení „Ovlivnění D1 dopaminového receptoru v procesu prostorového učení u mutantních myší typu Lurcher“ prezentované na 77. Fyziologických dnech, kterou mu udělil výbor České fyziologické společnosti ČLS JEP.

V r. 2002 získal dr. Cendelín Young Scientist Award for Meritorious Presentation at the ISP – 2002 Congress – za excelentní posterovou prezentaci udělenou Mezinárodní společností pro patofyziologii v rámci 4. Mezinárodního kongresu v Budapešti.

V r. 2004 pak to bylo opět od výboru České fyziologické společnosti ČLS JEP obdobné ocenění za sdělení „Různá úroveň blokády D1 dopaminového receptoru v procesu prostorového učení u wild a mutantních myší Lurcher kmene C3H“ prezentované na 80. Fyziologických dnech.

Posudek školitele i vedoucího pracoviště v jedné osobě by nebyl úplný, kdybych alespoň stručně necharakterizoval v jedné osobě doktoranda a dr. J. Cendelína jako člověka. Je to k nevíře, ale tento mladý nadaný, nesmírně pracovitý, svědomitý a poctivý nadějný vědec si musel nalézt čas i na vcelku bohatý soukromý život, protože přitom všem co bylo zmíněno, je i pozorným manželem, ale také starostlivým otcem dvou malých dětí, Honzíka a Pavly.

Závěrem se lze vyjádřit následovně: je štěstí pro vedoucího ústavu mít takového asistenta a stejně tak je darem pro školitele mít takového doktoranda. A protože v osobě dr. Cendelína se navíc jedná o člověka s vysokými lidskými kvalitami, je radost s ním spolupracovat. Z důvodu, že jako postgraduální student vždy vynikajícím způsobem plnil všechny průběžné povinnosti, včetně rigorózní závěrečné zkoušky, je i jeho disertační práce, dle mého názoru, obdobných kvalit. Rád a s čistým svědomím tedy doporučuji podstoupit ji oponentům a s jejich posudky pak předložit k obhajobě.

Dne 21. 4. 2008 zpracoval:

Doc. MUDr. František Vožeh, CSc.
vedoucí Ústavu patologické fyziologie
LF UK v Plzni